

»Den, som i öppen salubod idkar handel med andra varor än brännvin, må icke vare sig i saluboden eller i kontorsrum eller förvaringsrum, som användes för handelns idkande, äfven utan betalning utdela brännvin å tid, då handelsboden hålles för allmänheten öppen. Vid auktioner äfvensom vid handel med lappbefolkningen vare dylik brännvinsutdelning likaledes förbjuden.»

Stockholm den 26 januari 1905.

Sixten Neiglick.

N:o 63.

Af herr **G. S. Neiglick**, om ändring af 10 § förordningen angående försäljning af vin, maltdrycker m. m.

Uti § 10 i kungl. förordningen angående försäljning af vin, maltdrycker, kokadt kaffe och andra tillagade, icke spirituösa drycker den 24 oktober 1885 stadgas förbud för den, som idkar handel i öppen bod, att i boden utan betalning utlämna vin eller maltdrycker till förtäring på stället.

Det torde vara otvifvelaktigt, att detta förbud afser att förekomma, att handlande genom gratisutdelning af vin och maltdrycker skulle söka att draga till sig kunder; men det torde äfven vara känt, att detta förbud, åtminstone i vissa delar af vårt land, kringgås på det sätt, att dylik utdelning sker icke i själfva butiken utan i angränsande kontorsrummet.

För att det med ifrågavarande stadgande afsedda ändamål må i möjligaste mån vinnas, torde det därför vara nödigt, att stadgandet utsträcker att omfatta äfven de till affärsrörelsen hörande kontors- och förvaringsrum.

Hvad jag uti en förut i dag afgifven motion rörande ändrad lydelse af § 31 i kungl. förordningen angående villkoren för försäljning af brännvin och andra spirituösa drycker den 24 maj 1895 tillåtit mig anföra i fråga om utdelning af brännvin, utan betalning, i handelslokal, torde äga tillämpning äfven å frågan om utdelning af vin och maldrycker under enahanda förhållanden.

Ehuru jag med denna motion egentligen afser att vända mig mot gratisutdelningen af vin och maldrycker, torde det dock vara skäl, att det ifrågasatta utsträckta förbudet kommer att gälla äfven de i § 8 af nu ifrågavarande förordning omförmälda icke spirituösa drycker, helst utdelning af dessa i öppen salubod till förtäring på stället redan nu är förbjuden.

Under åberopande af hvad jag i förenämnda motion angående ändrad lydelse af § 31 i kungl. förordningen angående villkoren för försäljning af brännvin m. m. den 24 maj 1895 tillåtit mig anföra, får jag således vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte för sin del besluta, att § 10 i kungl. förordningen angående försäljning af vin, maldrycker, kokadt kaffe och andra tillagade, icke spirituösa drycker den 24 oktober 1885 skall erhålla följande lydelse:

»Den, som idkar handel i öppen bod, må ej tillåtas att till förtäring på stället sälja, vare sig enligt 2 eller 3 §, vin eller maldrycker eller öfriga i 8 § omförmälda icke spirituösa drycker. Ej heller må sådana drycker, utan betalning, utlämnas till förtäring på stället vare sig i boden eller i kontorsrum eller förvaringsrum, som användas för handelns idkande å tid, då boden hålles för allmänheten öppen.»

Stockholm den 26 januari 1905.

Sixten Neiglick.